

ANKEBÛT SURESİ 45. AYET (2)

(...dünden devam)

Râğıb'ın tercih ettiği ikinci anlama göre Allah'ın kulu anması, kulun Allah'ı anmasından büyüktür. Bir kudsî Hadîste: *“Kulum beni zikrettiği zaman beni nasıl sanıyorsa ben öyleyim, onunla beraberim. Kulum beni kendi içinde zikrederse ben de onu kendi nefsimde zikrederim. Beni cemaat içerisinde zikrederse ben de onu daha hayırlı bir cemâat içerisinde zikrederim. Bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir kulaç yaklaşıyorum. O, bana yürüyerek gelirse ben ona koşarak giderim.”* (Müslim, Kitâbu'z-zikri va'd-du'â': b. 1. h. 2) buyurulmuştur.

Kâinâtın yaratıcısının, kulunu hatırlamasından, onu yüceler âleminde anmasından daha büyük, daha değerli ve şerefli bir şey olamaz kul için. Ancak Allah'ın, kulu anması için kulun Allah'a yönelmesi, O'nu anması gerekir:

“Öyle ise beni anın ki, ben de sizi anayım; bana şükredin, nankörlük etmeyin.” (Bakara: 92/152)

“Ey İsrâîloğulları, size verdiğim nîmetimi ve sizi âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın.” (Bakara: 92/47, 122)

Zikri emreden veya öven pek çok âyet vardır. Birkaçını analım:

“Rabbinin adını an ve bütün gönlünle O'na yönel.” (Müzzemmil: 3/8)

“Rabbini, içinden yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle sabah akşam an, gâfillerden olma!” (A'râf: 39/205)

“Muhakkak ben, (evet) ben Allah’ım, benden başka tanrı yoktur. (Yalnız) Bana kulluk et ve beni anmak için namaz kıl.” (Tâhâ: 45/14)

“Ama kim beni anmaktan yüz çevirirse, onun için de dar bir geçim var. Kıyâmet günü onu kör olarak (Yüce Dîvân a) süreriz.”
(Tâhâ
: 45/124)

*“Kalbini bizi anmaktan alıkoyduğumuz, keyfine uyan ve işi, hep aşırılık olan kişiye itâat etme.” (Kehf
: 69/28)*

“Onlar inanan ve Allah’ı anmakla gönülleri huzur bulan kimselerdir. İyi bilin ki gönüller, ancak Allah’ı anmakla huzur bulur.” (Ra’d: 87/28)

Bu âyette, ancak Allah’ı zikretmekle (anmakla) kalblerin huzur bulacağı vurgulanmaktadır. Gönüllerin huzur bulacağı zikrullah (Allah’ı zikir): Kur’ân okumak, dinlemek, *subhânellâh, elhamdû lillâh, Allahü ekber, lâilâhe illAllah* gibi sözlerle Allah’ı anmak veya Allah’ı içinde tutmaktır. Genellikle Allah’ı anmak insanın gönlüne sevinç ve huzur verir. Bu âyette Allah’ın zikriyle böyle genel olarak Allah’ı anmak kastedileceği gibi Kur’ân da kastedilmiş olabilir. Çünkü Kur’ân’ın bir adı da Zikirdir.

(devamı yarın..)